

LỊCH SỬ TÁI DIỄN KHI NHÌN CẢNH BẠO LOAN

Tâm Bình

Mấy tháng qua chứng kiến những xáo trộn chính trị ở Mỹ, làm tôi nhớ lại những ngày tháng cũ khi còn ở Việt Nam dưới thời Việt Nam Cộng Hòa trước năm 1975.

Miền Nam, Việt Nam lúc đó tuy là sống trong thời chiến nhưng dân tình có cuộc sống sung túc, hài hòa, có dân chủ, có tự do, có văn hóa, có đạo đức. Nhưng Cộng Sản Bắc Việt luôn đánh phá Miền Nam, tuyên truyền để kích động dân Miền Nam theo chúng chống phá chính quyền.

Khi chia đôi đất nước, VC cũng đã gài một số người nằm vùng ở lại. Họ lập ra nhiều tổ chức nào là Ủy ban cứu đói (mặc dù Miền Nam không đói). Họ đòi tự do dân chủ, đòi quyền bình đẳng, núp dưới hình thức Tổng Hội Sinh Viên, tôn giáo, phản chiến. Ký giả VC nằm vùng làm báo để xáo động quần chúng chống phá chính quyền, đi biểu tình, đặc công ám sát, đánh phá mọi mặt vừa chính trị vừa quân sự. VNCH hỏi đó khá tự do, từ ngôn luận đến cư trú nên đám VC nằm vùng len lỏi khắp nơi.

Tôi còn nhớ có ông Trung tá nọ làm tỉnh trưởng ở một tỉnh miền trung (tôi cũng đã mấy lần gặp ông). Sau đó ông ứng cử và đắc cử vào Dân Biểu Quốc Hội. Sau đó ông làm trong Ủy Ban Quốc Phòng gì đó. Ông được cử cùng phái đoàn sang Mỹ xin thêm viện trợ.

Không biết ông xin thế nào mà thay vì thêm viện trợ, Mỹ lại cắt viện trợ (sau 1975 mới lộ ra ông là CS nằm vùng). Sau khi Cộng sản Bắc Việt cưỡng chiếm Miền Nam, họ kể công với cách mạng mới lôi ra những tên CS nằm vùng. Một số trong những người này sau khi thấy rõ bộ mặt thật của CS rồi hối hận, nguyện rửa thì đã muộn. Có người không chịu được phải bỏ nước ra đi.

Hôm nay thấy những người Việt Nam mang banner đi ủng hộ đám người bạo loạn; chẳng khác nào thời VNCH có những người nghĩ không có tư tưởng phản chiến thì không phải là người trí thức. Những người này thỉnh thoảng họp mặt tổ chức hát nhạc phản chiến Trịnh Công Sơn. Mở miệng ra là chê bai chính quyền.

CS xâm lăng Miền Nam, Miền Nam tự vệ, lẽ ra họ phải ra ngoài Bắc hát nhạc phản chiến mới đúng. Miền Nam sụp đổ một phần cũng do những trí thức “vô tư” này. Cũng như bây giờ có những thành phần theo đảng DC chống phá TT Trump. Họ nghĩ là họ hiểu biết hiểu rõ chính trị hơn người khác nên chê bai lối lãnh đạo của ông Trump.

Những chuyện xảy ra cho nước Mỹ hôm nay có phần nào tương tự như ở VN. Hồi trước Trung cộng là Cộng Sản Bắc Việt, Đảng Dân chủ là Cộng sản nằm vùng ở Miền Nam, tuy danh xưng khác, hình thái khác nhưng bản chất thì giống nhau.

NÓI VỚI NGƯỜI VIỆT NAM MÊ ĐẢNG DÂN CHỦ

Đa số các bạn trẻ thích đảng Dân Chủ. Trong đó có người sinh ra ở VN, có người sinh ra ở Mỹ, nhưng các bạn chưa đủ lớn để cảm nhận được cái đau, cái khổ của thế hệ chúng tôi.

Chúng tôi là những nhân chứng sống về thời cuộc và lịch sử. Lịch sử chiến tranh VN, các bạn chỉ biết qua sách vở, lý thuyết, và những định kiến sai lầm của một số người viết sử, của thầy, cô ở nhà trường, của những fake news bạn nghe hằng ngày. Các bạn không hiểu hết những gian trá của CS.

Ngay trong chiến tranh VN. CS Bắc Việt là kẻ xâm lăng. Miền Nam VN chỉ có tự vệ. Miền Nam có chính phủ hợp pháp, hợp hiến vậy mà sau này họ đặt cho một danh xưng xỏ lá là NGUY.

Miền Nam chỉ thua miền Bắc ở gian manh và xảo trá về mặt tuyên truyền, cho nên nhóm Dân Chủ ở Mỹ tin theo mà có phong trào phản chiến chiến tranh VN. Tội nghiệp cho VNCH bị lịch sử xuyên tạc. Sau này coi những phim về chiến tranh VN chỉ thấy những cái hay của Cộng Sản Bắc Việt, còn cái dở của Việt Nam Cộng Hòa.

Người Mỹ họ lương thiện nên không hiểu được những gian manh, điêu ngoa trong nghệ thuật tuyên truyền của CS; nên mới có phong trào phản chiến của đảng DC. Họ còn quan niệm đảng DC lo cho dân còn CH chỉ lo chiến tranh.

Thử hỏi trong một quốc gia không có quốc phòng hùng mạnh lấy gì chống lại kẻ xâm lăng. (sau đệ nhị thế chiến, Mỹ có bốn phận nơi nào trên thế giới bị xâm lăng, bị áp bức Mỹ sẽ can thiệp). Đảng CH vẫn lo cho dân đầy đủ, phúc lợi căn bản của hai đảng đều như nhau. CH thiên nặng về quốc phòng để bảo vệ dân Mỹ và thế giới tự do. Họ quan niệm người dân có sự tự do chọn lựa cho chính mình, và có trách nhiệm với bản thân của họ.

DC muốn bành trướng quyền hành của chính phủ, muốn đánh thuế cao để trang trải những chi phí mà họ nghĩ là cần thiết. Chế độ đó gần giống như socialism đang áp dụng bên Châu Âu. Bạn có thấy kinh tế của Châu Âu có khá hơn Mỹ không?

Tôi có bà bạn thân nói đám con cháu bà chỉ thích đảng DC. Có phải tại tụi mình ít học hơn đám trẻ nên nhận định sai? Tôi nói với bà phải công nhận đám trẻ có học hơn mình; nhưng chúng nó chỉ hơn mình ở khoa học, kỹ thuật, văn hóa, văn minh.

Còn mình hơn đám trẻ ở chỗ mình là nhân chứng sống, có nhiều kinh nghiệm về cuộc đời.

Thời đại chúng mình phong phú hơn bao giờ hết, chúng ta đã kinh qua thời Pháp thuộc, Nhật, Việt Minh, (Quê tôi một tỉnh nhỏ tiếp giáp Đèo Cả ở miền cực nam của Liên khu 5 trong thời 9 năm kháng chiến dưới sự cai trị của Việt Minh) Việt Nam Cộng Hòa, Mặt trận giải phóng Miền Nam, Cộng hòa Xã hội chủ nghĩa VN và bây giờ là Hiệp chủng Quốc Hoa Kỳ.

Đám trẻ chưa trải qua những kinh nghiệm đó nên nhìn đâu cũng thấy lý tưởng. Còn những người lớn chán sống với CS đến Mỹ thì mình thấy vấn đề ở một góc cạnh khác. Nhất là những ngày bạo loạn vừa qua làm cho mình thấy rõ hơn sự khác biệt giữa hai đảng phái. Đúng hay sai, bạn hãy quyết định.

Nhìn đám người VN cầm biểu ngữ đi biểu tình ủng hộ đám phản loạn hôi của đập phá mà ngao ngán. Họ đã thấy ai kỳ thị những người da đen lương thiện từ tế chưa?

Nếu nước Mỹ kỳ thị thì không có một Obama làm tổng thống, như thế nào gọi là kỳ thị? Có tội bị trừng trị là kỳ thị ư?

Sau cuộc bạo loạn vừa qua mới lộ nguyên hình đảng Dân Chủ. Đảng dân chủ và Tàu Cộng bắt tay nhau chia rẽ đất nước này, họ núp dưới bóng BLM để phá nát quốc gia , làm nhục quốc thể.

Các bạn mong cho đảng DC cầm quyền để đảng DC đem XHCN vào nước Mỹ để bình đẳng giai cấp? Bài học lịch sử VN bạn quên rồi sao? Có bình đẳng giai cấp không?

XHCN thay vì nâng người nghèo lên thành giàu; trái lại họ kéo người giàu xuống thành bần cùng. Rồi trời dậy giai cấp tư bản đỏ, lãnh đạo tham ô đê đầu cõi cổ dân. Hôm nay, họ là những lãnh đạo đảng viên giàu có nhất nước.

Năm 1972, ngoại trưởng Mỹ Kissinger đi đêm với Trung Cộng. Đến năm 1979, bức màn sắt mở ra giao thương với bên ngoài, nhất là Mỹ. Trung Cộng chẳng khác nào

như cá gặp nước. Máy đời Tổng thống Mỹ đã vỡ béo cho Trung Cộng. Nhờ vậy mà họ phát triển nhanh. Trước đó, Trung Cộng nghèo xơ xác vậy mà bây giờ quá phồn thịnh và là chủ nợ của nhiều Quốc Gia trên thế giới.

Ngày xưa nghèo thì họ dùng vũ khí TUYẾN TRUYỀN, xuyên tạc, đổi trắng thay đen. Hôm nay giàu thì dùng tiền để khuynh loát thế giới. Họ mua chuộc những cá nhân, tập đoàn nào tham tiền và lợi nhuận cộng tác làm tay sai cho họ. Nếu dịp này Tổng Thống Donald Trump không có biện pháp mạnh với TQ, tương lai Trung Cộng sẽ khống chế nước Mỹ và cả thế giới.

Trung Cộng đã thâm nhập và lũng đoạn nước Mỹ với mọi hình thức từ giới chính trị gia, khoa học gia, các trường đại học đến lãnh vực giải trí, giới làm phim ở Hollywood (vì lợi nhuận thị trường TQ lớn) Ấn cấp sở hữu trí tuệ ...cài gián điệp, mua chuộc giới truyền thông để đưa lên những Fake News liên tục đánh phá ông TRUMP....

Tổng thống Trump và nội các của ông thấy rõ những nguy cơ này nên mới có biện pháp mạnh với Trung Cộng.

Các bạn không muốn sao mà đi tiếp tay cho đảng Dân chủ. Chính đảng Dân Chủ làm mất Miền Nam, Joe Biden không chịu cho người tỵ Cộng sản vào Mỹ, các bạn có biết không?

NÓI VỚI NGƯỜI MỸ GÓC PHI CHÂU

Bạn có biết bạn đang sống trên một đất nước ưu việt mà biết bao nhiêu người trên thế giới đều ao ước được đến sống ở đây. Mạng sống của bạn và của tất cả đều quan trọng như nhau. Bạn có quyền tự do biểu tình trong ôn hòa, trật tự. Nếu bạn làm như vậy thì sẽ có nhiều người ủng hộ và sát cánh cùng bạn. Tuy nhiên, trong những cuộc biểu tình vừa qua đã làm cho chúng tôi quá thất vọng về những gì đã xảy ra trên đất nước này.

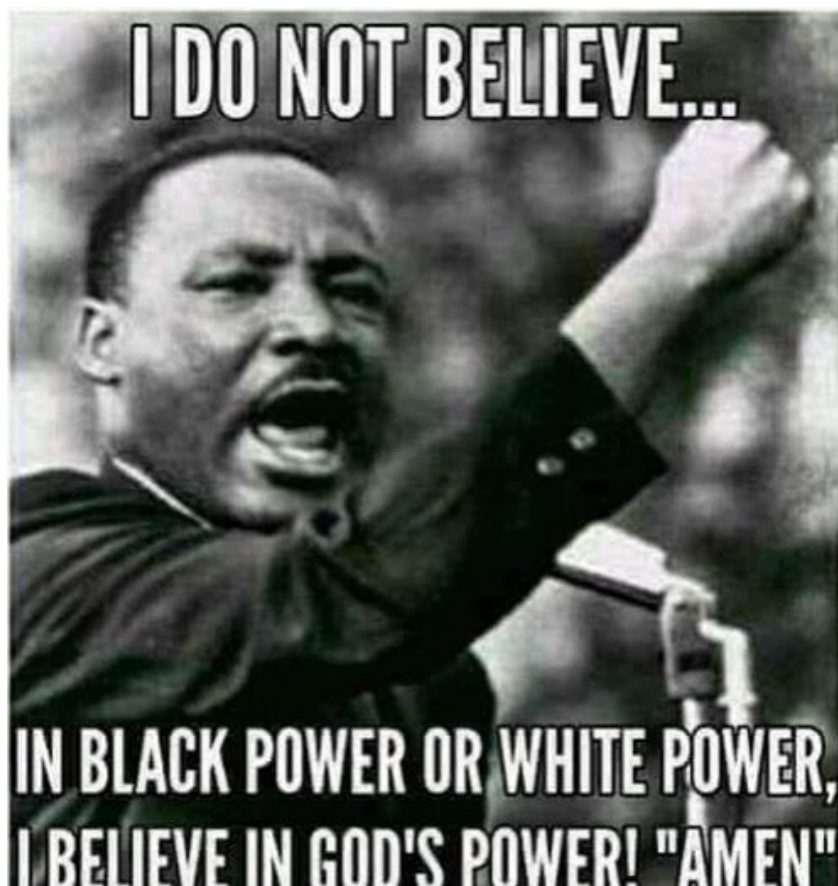
Vì một chút kích động mà các bạn đập phá làm loạn, có lợi gì cho bạn?

Chỉ tốn hao tài sản quốc gia mà trong đó bạn đang thụ hưởng. Trong các bạn có người phải nai lưng ra đi làm, đóng thuế để bù vào những thiệt hại này. Bạn có vui khi thấy thành phố bạn đang ở tiêu điều hơn, đất nước kiệt quệ?

Bạn không nên phá những di tích lịch sử, những người đã dày công xây dựng đất nước Hoa Kỳ. Kỳ thị thì nơi nào cũng có, nhưng có kỳ thị hay không còn tùy vào cách sống của mình, các bạn hãy xét lại mình.

Tổng thống Kennedy có nói “ Bạn đừng hỏi tổ quốc đã làm gì cho mình, mà hãy hỏi mình đã làm gì cho tổ quốc “.

Người da đen cũng có rất nhiều người thành công và cống hiến rất nhiều cho đất nước. Mục Sư Martin Luther King đã tổ chức biểu tình trong ôn hòa và đã thành công trong Civil Right Movement cho sự bình đẳng với tất cả. Ông đã được vinh danh và tưởng nhớ đến mỗi năm qua ngày lễ.

Vì vậy nếu bạn biểu tình trong ôn hòa, mọi người nhìn bạn với cặp mắt thương yêu còn các bạn làm loạn phá hoại như vậy làm sao người ta thiện cảm với bạn. Trái lại, kết quả sẽ làm cho sự kỳ thị càng tăng cao.

CẢM NGHĨ CÁ NHÂN

Trước đây bao giờ tôi cũng nghĩ tốt về đảng Dân Chủ. Nhưng sau những ngày bạo loạn vừa qua tôi mới thấy rõ bản chất của đảng DC nên mới nói ra những lời này.

Tôi tự thấy mình thấp bé, kiến thức hẹp hòi, không đủ tư cách để phê phán và đánh giá ai; nhưng nghĩ lại nếu biết mà im lặng là đồng lõa với cái ác.

Nếu hai đảng đoàn kết cùng chung lo cho đất nước thì bạo loạn không thể xảy ra dù chỉ một ngày. Đảng này đảng DC dung túng bạo động để loạn dai dẳng mấy tháng nay. Chẳng những không giảm mà còn gia tăng.

Luật lệ nhiều khe của nước Mỹ đã bó tay TT Trump. Chớ không phải ông kém cỏi không dẹp nổi đám bạo loạn. Chẳng hạn như mới đây xảy ra vụ bạo loạn ở Portland. Những người biểu tình đốt phá các tòa nhà liên bang. Nhốt luôn các vị thi hành công vụ bên trong rồi đốt nhà. Vậy mà địa phương là đảng DC chỉ trích sao chính phủ can thiệp vào địa phương họ. Nhiều chuyện ở Mỹ này nghe ra thật nghịch lý.

Để mà coi “gậy ông sẽ đập lưng ông “. Họ càng lỏng lộn, càng quậy phá thì họ càng mất chính nghĩa. Người dân sẽ nhận ra ai là chính ai là tà. Họ giúp cho ông TRUMP tái đắc cử vẻ vang hơn.

Nếu đảng DÂN CHỦ không bị ai đó giật dây và có mưu đồ xấu thì cần gì phải vội quậy phá TT Trump. Cứ để yên cho ông làm hết nhiệm kỳ rồi cũng đến lượt mình, cần gì phải quậy phá để thế giới chê cười, lung lay lòng tin của dân Mỹ. Dân tình khổ sở; nhất là ai cũng đang điêu đứng với virus Vũ Hán, đảng DC muốn cho dịch kéo dài muốn giết dân hay sao mà cứ xách động bạo loạn kéo dài để dễ bề lây lan.

Tôi đã trải qua sáu đời tổng thống Mỹ (kể cả TT Trump), nhưng chưa thấy có vị TT nào bị đánh phá, bị trừ dập, thù trong giặc ngoài như TT Trump. Nhưng ở ông có nhiều nghị lực mới đứng vững đến ngày hôm nay.

Mỗi tối đi ngủ, mỗi buổi mai thức dậy tôi đều chấp tay cầu nguyện: cho thiên tai giảm nhẹ, dịch bệnh tiêu trừ, chiến tranh chấm dứt, khủng bố không còn, các chốn các nơi đều hướng thái bình thịnh vượng

Trên đây là những lời tâm huyết chân thành của một người đàn bà ở tuổi xế chiều (ngồi gõ từng chữ, chỉ một ngón tay để viết bài. Không một ai bên cạnh để góp ý, để nhắc nhở. Những gì chột nhớ, chột quên) chứ không muốn lên mặt thầy đời với ai. Đúng hay sai còn tùy vào tư duy của mỗi người, nhưng lịch sử muôn đời vẫn là lịch sử.

Nói gì thì nói, lần bầu cử TT vào 3/11/2020 này tôi nhất định phải đến tận phòng phiếu để bầu cho ông Donald Trump.

Ông tái đắc cử sẽ tát cạn đầm lầy chính trị nước Mỹ tồn đọng bấy lâu nay để “MAKE AMERICA GREAT AGAIN”.

Trích Tâm Bình: Trên đây là những lời tâm huyết chân thành của một người đàn bà ở tuổi xế chiều (ngồi gõ từng chữ, chỉ một ngón tay để viết bài. Không một ai bên cạnh để góp ý, để nhắc nhở. Những gì chột nhớ, chột quên)